

בית משפט השלום בנתניה

15 פברואר 2018

ת"פ 53916-06-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

לפני כבוד השופטת גלית ציגלר

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם

[REDACTED] ת.ז. [REDACTED]

נוכחים:

ב"כ המאשימה – [REDACTED]
ב"כ הנאשם – עו"ד ליעד ידין
הנאשם - בעצמו

פרוטוקול

הכרעת דין

מחמת הספק לא יורשע הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, אלא בעבירה שהוכחה בראיות לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים.

שמים של העדים (שבעת מסירת העדות היו עדין קטינים) ישאר חסוי, ואין לפרסם כל פרט אשר עלול להצביע על זהותם.

כתב האישום ותשובת הנאשם

1. בכתב האישום נטען כי כחצי שנה עובר ליום 17.6.15, במספר מועדים בלתי ידועים, במרכז המסחרי בצורן, מכר הנאשם בצוותא עם אחיו [REDACTED], סם מסוכן מסוג קנאביס לקטין [REDACTED] כשבכל פעם נמכרה כמות של 1 גרם תמורת 100 ₪.

כתב האישום מייחס לנאשם עבירה של הדחת קטין לשימוש בסמים מסוכנים, לפי סעיף 21(א)(1) לפקודת הסמים המסוכנים.

בית משפט השלום בנתניה

15 פברואר 2018

ת"פ 53916-06-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

2. הנאשם כפר בכל העובדות הנטענות, הן במועדים, הן במקום והן בביצוע העבירה, וטען כי לא ביצע שום עסקה ולא סיפק כל סם (עמוד 1).
לבקשת הסניגור העידו כמעט כל עדי התביעה, ובהם אחיו של הנאשם [REDACTED] (שאף הוא היה קטין במועד ביצוע העבירות), הקטינים [REDACTED] (שיקראו להלן ע' ושי'), ושני החוקרים שהיו מעורבים בתיק, [REDACTED] ו[REDACTED] ואילו על החוקרת [REDACTED] ויתר הסניגור.

עדויות התביעה

3. ע' העיד כי הוא תלמיד תיכון המתגורר בצורן, ונחקר במשטרה פעם אחת על שימוש בסמים.
ע' נשאל על ההכרות עם הנאשם, על קניית הסמים ושאלות נוספות הקשורות בכתב האישום, אך לא שיתף פעולה, השיב כי הוא מבקש לשמור על זכות השתיקה ובוחר שלא לענות:

"ש: אמרת שאתה חושש להעיד. אתה פוחד מהאחים [REDACTED]?"

ת: חושש מהעדויות, חושש להעיד.

ש: למה?

ת: חששות אישיים שלי" (עמוד 6, ראה גם בעמודים 7 ו-17).

לאחר מספר שאלות נוספות שהתשובה עליהן הייתה שמירה על זכות השתיקה, ולאחר שהעד אישר את חתימתו על שתי הודעות שמסר במשטרה ואישר כי תוכן ההודעות הוא אמת, הוא הוכרז כעד עויין וההודעות הוגשו כראיה (ת/1 ו-ת/2).

ע' המשיך להשיב ברוח זו גם בחקירה הנגדית שערך הסניגור. כשנשאל על פרטים שמסר בהודעותיו השיב שאינו זוכר מה קרה בחקירה, וכשביקש הסניגור להבין מדוע אם כך אישר את תוכן ההודעות, חזר ושנה כי תוכן ההודעות שמסר הוא אמת "כל מה שאמרתי לחוקר בעדות זה נכון" (עמוד 14 שורה 1 ושוב בשורה 12, וכן בעמוד 16: "אין לי סיבה לשקר" ובעמוד 18 בחקירה החוזרת), אך הוא שומר על זכות השתיקה משום שאינו רוצה לזכור:

בית משפט השלום בנתניה

15 פברואר 2018

ת"פ 53916-06-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 "אומר את זה שוב, לא רוצה לענות, אני מנסה לשכוח ולהדחיק

2 את זה. זה היה אירוע טראומטי בשבילי לא רוצה לזכור" (עמוד

3 17).

4
5 בחקירתו הנגדית נשאל ע' גם על היכרותו עם הנאשם, והשיב כי הוא יודע מיהו
6 ומכיר אותו בשם, וכשנשאל על קשר הדוק יותר השיב: "לא זוכר שדיברתי
7 איתו או ראיתי אותו", וכשניסה הסניגור לדייק יותר בנושא ההכרות, שב העד
8 ונאחז בחוסר הזכרון וחוסר הידיעה ועל השאלה "כמה פעמים בחיים ראית
9 אותו?" השיב: "לא יודע, לא זוכר בכלל אם ראיתי אותו" (עמוד 16).

10
11 4. עדות דומה נמסרה גם ע"י ש' (יליד [REDACTED]), אשר גם הוא שיתף פעולה באופן מוגבל
12 ביותר, מסר כי אינו זוכר את המקרים, אינו זוכר את הודעותיו במשטרה, אינו
13 מעוניין לקרוא אותן ולנסות להזכר, והוסיף שהובטח לו ע"י החוקרים שאם
14 ישתף פעולה וימסור את כל הידוע לו, הוא לא יצטרך להעיד נגד הנאשם ואחיו
15 ולא יפתחו כנגדו הליכים:

16 "אמרו לי לא לפחד, תאמר מה שאתה יודע, שהם לטובתי. אמרו
17 לי להגיד את האמת ולא יהיה לך לא חקירה ולא משפטים ולא
18 עדות כמו עכשיו...". וכן: "לא יהיה לי תיק ולא יהיה כלום" (עמוד
19 43, ראה גם בעמוד 40).

20
21 בנסיבות אלו של חוסר שיתוף פעולה והעדר זיכרון, הוגשו אימרותיו של העד
22 במשטרה, תיעוד החקירה בוידאו, ועדות שמסר בבית המשפט לנוער בהליך
23 שהתנהל כנגד אחיו של הנאשם [REDACTED] (ת/7-11).

24
25 5. לצד חוסר הרצון הבולט להעיד, אישר ש' את חתימותיו על שלוש הודעות שמסר
26 במשטרה, וכן אישר כי תוכן הדברים שמסר בהודעותיו הם אמת:

27 "ש. אמרת את האמת או שיקרת שם?"

28 ת. מה שידעתי שהוא אמת מבחינתי."

בית משפט השלום בנתניה

15 פברואר 2018

ת"פ 53916-06-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

וכן :

ש. אתה אומר שאמרת אמת במשטרה.

ת. נכון.

ש. אמת שאתה יודע?

ת. נכון.

ש. זה אומר שלא שיקרת כדי שיסגרו לך את

התיק.

ת. אמרתי אמת. ברור. אמרו לי להגיד מה שאני

יודע ממי אני קונה, ולא יהיה

לי תיק ולא יהיה לי משפטים ולא להעיד על

מישהו... " (עמודים 39, 40).

העד נחקר על הקשר עם הנאשם, והשיב כי הוא לא היה קונה ממנו סמים, ואינו יודע אם חברו ע' או מישהו אחר עשה זאת, וכשעומת עם הדברים שמסר בהודעותיו במשטרה בדבר קניית הסמים מהנאשם ואחיו, השיב שאינו זוכר את הדברים, אינו יודע אם הנאשם ואחיו רכבו על אופנועים, ואינו יודע שום פרטים נוספים בשל חלוף הזמן (עמוד 42).

6. חוסר שיתוף הפעולה של העדים, העדר הזכרון ואי רצון מובהק כפי שהפגינו בעדותם, הביאו להכרזת ע' ושי' כעדים עויינים ולקבלת אימרותיהם במשטרה, בהתאם לסעיף 10 א לפקודת הראיות, משהתמלאו תנאי הסעיף לכך. ב"כ המאשימה בסיכומיה טענה כי יש לקבל את גירסת העדים במלואה כפי שנמסרה על ידם בחקירת המשטרה, באופן המבסס את האשמה כנגד הנאשם, ואין אף צורך בתוספת ראייתית של 'דבר לחיזוק' כנדרש בפקודה, שכן העדים אישרו כי כל מה שנמסר על ידם באותה עת הוא אמת. ב"כ המאשימה הפנתה והסתמכה על הלכת מרילי בע"פ 71/76, שם, לטענתה, נקבע כלל האימוץ הפסיקתי, הקובע שאם עד מאשר את תוכן עדותו במשטרה ניתן לקבלה במלואה כפי שהיא ללא כל תוספת.

בית משפט השלום בנתניה

15 פברואר 2018

ת"פ 53916-06-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

מנגד טען הסניגור, כי קבלת האימרות מלמדת שגירסת העדים אינה תואמת, היא רצופת סתירות ואינה מגבשת את אשמתו של הנאשם ברמת ההוכחה הנדרשת, ודווקא בשל כמות הסתירות התוספת הראייתית צריכה להיות ממשית ומשמעותית, וכזו אין למצוא בחומר הראיות שהוצג.

7. בחקירתו הראשונה של ע' במשטרה (מיום 17.6.15) הוא נשאל על שימוש ואספקת סמים על ידו, והשיב כי הוא מכיר את אחיו של הנאשם [REDACTED] ממנו רכש סמים 3-4 פעמים, בכל פעם גרם אחד בתמורה ל- 100 ש"ח. במסגרת ההודעה פירט ע' את הדרך בה נוצרה ההכרות ביניהם, אופן קביעת המפגשים עם [REDACTED] המועדים בהם קנה ממנו את הסמים, מקום המפגש, התשלום ופרטים נוספים, ובתשובה לשאלת החוקרת [REDACTED], האם היו מקרים בהם קבע לרכוש את הסמים [REDACTED] ובפועל קיבל אותם מהנאשם, השיב:

" אני חושב שאולי הייתה פעם אחת שזה קרה. כל הזמן היה מגיע באופנוע צבע לבן או אדום הייתה פעם אחת [REDACTED] גם הגיע עם אופנוע. זה לא היה אותו אופנוע כמו שיש ל... אני חושב בצבע שחור" (ת/1, שורות 46-49).

בהודעה השניה שנגבתה ממנו מספר ימים לאחר מכן (ת/2- מיום 22.6.15) נשאל ע' על היכרותו עם [REDACTED] ועם הנאשם, והסביר כי ההכרות נעשתה דרך חברים, אם כי הם עצמם לא היו חברים, המפגש עימם היה מתקיים במרכז המסחרי [REDACTED] ונעשה רק לצורך רכישת הסמים:

" ש: איך אתה מכיר את [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] ?

ת: קניתי מהם גראס.

ש: מתי?

ת: פעם אחרונה הייתה לפני כשבעה חודשים"

בית משפט השלום בנתניה

15 פברואר 2018

ת"פ 53916-06-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

ע' נשאל כמה פעמים קנה מהאחים גראס, ולדבריו מדובר בשלוש או ארבע פעמים, וכן תיאר את הרקע להכרות עימם ואת הדרך בה היה מתקשר עימם לצורך קניית הסם.

לטענת ע' - ש' לא היה עד לקניית הסמים על ידו (שורות 97-100).

מההודעות במשטרה עולה איפוא כי לצורך רכישת הסמים נהג ע' להתקשר בעיקר לאח [REDACTED] אולם הוא הכיר גם הנאשם, פגש בו מספר פעמים הן באקראי והן לצורך רכישת סמים, והוא קנה את הסמים משני האחים במספר הזדמנויות, כשלבדבריו הייתה פעם אחת בלבד שבה קיבל מהנאשם עצמו את הסמים (ת/1), ובשלוש-ארבע פעמים אחרות רכש את הסמים משני האחים יחד (ת/2 בעיקר שורות 5-6 ו-41-42).

ש' נחקר במשטרה שלוש פעמים. בחקירה הראשונה מיום 17.6.15 סיפר העד כי הוא מכיר את ע' והם חברים, והוא היה מביא לו סמים מהאחים [REDACTED]:

"ש- האם ע' קנה מימך סמים או שאתה קנית מימנו סמים?

ת- הוא הביא לי מהאחים [REDACTED]."

ש- מה זאת (חסרה כנראה המילה 'אומרת' - ג.צ) הוא הביא לי

מהם

ת-ידעתי שהם מוכרים ולא רציתי שידעו שאני מעשן אז

אמרתי לו שאם הוא יכול ללכת להביא לי

....

ש- כמה פעמים ע"מ הביא לך סמים מהאחים [REDACTED]?

ת- פעם, פעמיים, שלוש, מה זה משנה כמה פעמים,"

והוסיף כי הוא היה נותן לע' את הכסף משום שהוא זה שהכיר את האחים [REDACTED] [REDACTED], והוא ראה אותו הולך אליהם להביא את הסמים:

בית משפט השלום בנתניה

15 פברואר 2018

ת"פ 53916-06-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 "אני הייתי מביא לע"מ את הכסף והייתי הולך הצידה שלא

2 יראו אותי הוא היה הולך אליהם....

3 ש: אתה ראית בעיניים שלך [REDACTED] מקבל את הסמים ונותן

4 להם את הכסף שנתת לו?

5 ת: כן"

6 (ת/7 שורות 49-89).

7
8 ש' נשאל ממי מהאחים קיבל ע' את הסמים, ולדבריו הם תמיד היו באים ביחד
9 באופנועים שלהם, לעיתים על אופנוע אחד ולעיתים על שניים, ושמועות אמרו
10 שהם מגדלים את הסמים [REDACTED].

11 בחקירה נוספת מאותו יום אישר ש' לחוקר לבדוק מספרי טלפון במכשיר
12 הטלפון הנייד שלו, ולא נמצאו באנשי הקשר מספרי טלפון על שם ע', [REDACTED]
13 או [REDACTED] (ת/8).

14 החקירה השלישית נערכה מספר ימים לאחר מכן, ביום 20.6.15, ועיקרה רכישת
15 סמים מאחד בשם [REDACTED] שאינו נשוא כתב האישום, כשלקראת סופה של
16 החקירה נשאל ש' ממי היה קונה את הסמים אם לא [REDACTED] ועל כך השיב:
17 "הייתי מבקש מע' שילך להביא לי [REDACTED]" (ת/9 שורות 226-227).

18
19 9. יצויין, כי כנגד [REDACTED] אחיו של הנאשם, הוגש כתב אישום בבית המשפט לנוער,
20 וביום 21.2.16 נדרש ש' להעיד גם שם.

21 גם בהליך זה לא שיתף ש' פעולה, ובעיקר הקריא את התשובות שמסר לחוקרי
22 המשטרה, אולם הוא אישר כי מה שאמר באותה עת היה אמת, וחזר על עיקרי
23 הדברים לפיהם ביקש מע' לקנות עבורו סמים מהאחים [REDACTED] הוא היה נותן לו
24 את הכסף וע' שהכיר אותם היה מביא לו את הסם.

25 ש' אישר בחקירה הראשית כי לא ראה את האחים [REDACTED] מוכרים סמים לאחרים
26 (ת/11 עמוד 28).

בית משפט השלום בנתניה

15 פברואר 2018

ת"פ 53916-06-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1 בחקירתו הנגדית בבית המשפט לנוער סייג ש' את הדברים, ומסר כי הוא לא
2 הלך יחד עם ע' לרכוש סמים מהאחים [REDACTED], והגם שראה את ע' נפגש איתם לא
3 ראה מה בדיוק עשו, והוסיף כי לא זכור לו שפגש את הנאשם.
4 בחקירה החוזרת עמם עוד יותר את הנסיבות, ולמרות שאישר כי ע' לקח ממנו
5 כסף לקנות סמים והיה הולך לפגוש את האחים [REDACTED] וחוזר עם הסם, הוא לא
6 ראה בדיוק מה היו מעשיהם ואם הם אמנם מסרו לע' את הסם.
7 מעדותו של ש' במשטרה ובבית המשפט לנוער עולה כי הוא ידע שניתן לרכוש
8 סמים מהנאשם ומאחיו, וכיון שלא רצה שהם ידעו אודותיו, ביצע את הקניה
9 באמצעות חברו ע' שהכיר אותם טוב יותר. ש' אישר גם שראה מספר פעמים את
10 ע' הולך אל הנאשם ואחיו וחוזר כשברשותו סמים, תוך שהוא נהג לעמוד
11 ממרחק ולהתחבא על מנת שלא יבחינו בו.
12 ש' ציין שני מקומות בהם התרחשה קניה כזו [REDACTED] ו[REDACTED]
13 וכן [REDACTED] את העובדה שהאחים נהגו להגיע [REDACTED] על אופנועים בצבעים
14 שונים.
15
16 10. מטעם התביעה העידו שני חוקרים שגבו את ההודעות, השוטר [REDACTED]
17 אשר לקחה חלק בצוות החקירה וחקרה את ע' [REDACTED] שחקר את ש'
18 (הסניגור כזכור ויתר על העדה [REDACTED])
19 החוקרת סיפרה כי החקירה החלה לאחר שהתקבל מידע מודיעיני ועלו חשדות
20 לגבי קטינים המעשנים סמים בישובים [REDACTED] [REDACTED], אותם הם רוכשים
21 מאנשים שונים.
22 בתשובה לשאלות הסניגור הסבירה העדה כי הקטינים ע' וש' נחקרו ומסרו את
23 גירסתם, וההחלטה שלא לעצור גם אותם לגבי העיסוק בסמים הייתה של קצין
24 החקירות, משום שהם שיתפו פעולה, לא היה להם עבר פלילי והם הביעו חרטה,
25 ועל כן ההתייחסות היתה בכיוון הטיפול.
26 הסניגור שאל את העדה על הבטחות שהבטיחו לע' וש' בתמורה לשיתוף הפעולה
27 - כך למשל שלא יצטרכו להעיד בבית המשפט - ולדבריה היא לא הבטיחה לע'
28 אותו חקרה דבר:

בית משפט השלום בנתניה

15 פברואר 2018

ת"פ 53916-06-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 **"אני לא מבטיחה לאף אחד, לא במהלך חקירה ולא במהלך**
2 **העיכוב ולא במהלך השחרור ולא בחקירה ראשונה או שניה או**
3 **שלישית"** (עמוד 27, והשווה גם דברי אביו של העד שלא ניתנו שום הבטחות
4 בעמוד 17).
5

6 העדה נחקרה על פעולות חקירה שנעשו ועל עימות אפשרי שעמד על הפרק, והיא
7 הסבירה כי נעשתה פניה טלפונית לאימו של ש', אשר התנגדה לעריכת עימות
8 ומסרה שגם בנה מסרב לכך, והיא הסתפקה בכך לאור העובדה שמדובר בקטין
9 (עמודים 27-28 ו-31).

10 החוקרת הופנתה לכך ששמו של הנאשם לא נמסר ע"י ע' והיא זו שלראשונה
11 העלתה את שמו, ולדבריה היא ביררה חשדות לגבי מוכרי סמים ע"פ מידע שהיה
12 לה, וע' מסר לה את הדברים באופן חופשי: **"לי היו חשדות גם לגבי הנאשם**
13 **וחקרתי איפה הוא נכנס לתמונה"** (עמוד 29).

14 הסניגור הציג בפני העדה את הפערים בין גירסאות ע' וש' לגבי מעורבותו של
15 הנאשם, וביקש לדעת מדוע הדבר לא נבדק, ולדבריה מה שהיה ידוע נבדק ולא
16 יותר, ואף לא היה לה הסבר לשיתוף הפעולה של העדים במשטרה למול חוסר
17 שיתוף פעולה כמעט מוחלט בזמן מתן העדות.
18

19 11. היה החוקר אשר גבה את הודעותיו של ש' ואת הודעות הנאשם
20 ואחיו [REDACTED] ולדבריו גם הוא לא הבטיח לש' דבר.

21 לשאלות הסניגור בחקירה הנגדית הסביר החוקר כיצד מסר לש' את זכויותיו
22 ואת האפשרות להוועץ בעורך דין או בהוריו, והוא ויתר על כך מרצונו.

23 עוד סיפר, כי לא התקיימה בינו לנחקר שיחה מקדימה לפני החקירה, ושב על
24 כך שלא הובטח לעד דבר: **"לפני החקירה לא היה ביני לבינו דו שיח לגבי תיק**
25 **החקירה... אם היתה שיחה כזו סביר להניח שהיתה מתועדת"** (עמוד 33).

26 יצויין, כי גם ש' אשר טען כי הובטח לו שלא יצטרך להעיד והתיק נגדו ייסגר,
27 לא ייחס לחוקר [REDACTED] את ההבטחות הללו, אלא לשוטרים אחרים אשר ככל
28 הנראה לא היו מעורבים בחקירה עצמה (עמודים 43-44).

בית משפט השלום בנתניה

15 פברואר 2018

ת"פ 53916-06-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

12. יש לבחון איפוא האם עדיפה אימרתם של העדים במשטרה על פני עדותם, ולטעמי התשובה לכך היא חיובית.

אמנם הסניגור בסיכומיו הפנה לפערים מסוימים בעדויות שני הנערים ולהבטחות שהובטחו להם, ואשר מעלות חשש שבשלהן הם מסרו את הגירסה שהתבקשה מהם, אלא שכפי שכבר ציינתי לעיל, הרי שבעדותם בבית המשפט ניכר היה חוסר רצונם להעיד כנגד הנאשם או למסור גירסה כלשהי, בין אם בשמירה על זכות השתיקה כפי שבחר ע', ובין אם בחזרה מאימרות במשטרה או תיאור מינורי יותר של הדינמיקה ששררה בין העדים לצורך קניית הסמים, אך למרות כל אלו שני העדים חזרו מספר פעמים ובאופן דווקני על כך שכל מה שמסרו במשטרה היה אמת, הם עמדו על נכונות הדברים והפנו לתשובותיהם במשטרה גם כאשר ניכר בבירור חוסר רצונם להשיב לשאלות ולהעיד בבית המשפט.

עדותם של שני העדים במשטרה היתה תואמת במרבית הפרטים, כאשר הם סיפרו על פעמים בהם עישנו סמים ביחד, וכי לצורך הרכישה היה ע' יוצר את הקשר עם [REDACTED] ורק ע' היה נפגש עם שני האחים ומקבל מהם את הסמים.

שני העדים מסרו פרטים על מקומות המפגש עם האחים בעיקר [REDACTED] [REDACTED] (ע' מסר גם על [REDACTED] [REDACTED] רק הוא, ושי' על [REDACTED] ועל כך ששי' עצמו לא היה בקשר ישיר עם האחים.

העדים ידעו לומר כי הנאשם הוא האח הגדול מבין השניים וכי הם נהגו להגיע [REDACTED] על אופנועים בצבעים שונים.

על פי התרשמותי מהעדויות בפני, וכפי שנמסרו הדברים במשטרה, שי' וע' מסרו לחוקרים את כל המידע שהיה בידם באופן מפורט, ולא ניתן לומר שהם ניסו לרצות את החוקרים או להמציא פרטים רק כדי להשביע את רצונם של האחרונים, או משום שקיבלו הבטחה כלשהי, שכן ניכר כי העדים מדייקים בתיאור הדברים שהם יודעים בוודאות, ובמקום בו אינם בטוחים הם מסייגים זאת - למשל עניין השמועות על מקום גידול הסמים ע"י הנאשמים (ת/7 ש' 98), אי הידיעה באשר למכירת סמים על ידי הנאשמים לאחרים (ת/2 ש' 103), באשר לגילו

בית משפט השלום בנתניה

15 פברואר 2018

ת"פ 53916-06-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

של ע' (ת/2 עמודים 3-2), ומסיבה עם אירוע אלימות שבה נכח רק אחד האחים (ת/7 עמוד 4).

ע' ושי' בעדותם מסבכים את עצמם בביצוע עבירות, מודים בשימוש ובעיסוק בסם יחד עם אחרים, כאשר שי' אף מודה שהוא היה זה שיזם את הרכישה והיה נותן לע' את הכסף כדי לקנות את הסם מהאחים.

מכאן, ולאחר בחינת הדברים אני מעדיפה את עדותם של שי' וע' במשטרה, על פני זו – החלקית והמגמתית – שמסרו בבית המשפט, כאשר היסודות המשותפים המופיעים בהם והקושרים את הנאשם למכירת הסם, מספקים גם את התוספת הראייתית של "דבר לחיזוק" הנדרש לצורך הרשעה.

ויוזכר, שמדובר בתוספת מאמתת בלבד, ואין הכרח שראיית החיזוק תצביע על מעורבותו של הנאשם בביצוע העבירה, ודי שתחזק את האימרה על ידי אישור פרט רלוונטי, או פרט אשר הנאשם מתכחש לו.

ובמקרה זה בו שני העדים מוסרים פרטים דומים על הנסיבות ועל מעורבותו של הנאשם יחד עם אחיו במכירת סמים, הרי שמתמלאים תנאי הסעיף לצורך קבלת הראיות והסתמכות עליהן.

13. זאת ועוד, [REDACTED], אחיו הצעיר של הנאשם, מסר בתחילת עדותו כי הוא היה

חבר של ע' אותו הכיר מהישוב [REDACTED], אך עד מהרה ולבקשת הסניגור הופסקה עדותו, על מנת לאפשר לו להוועץ בסנגור שייצג אותו בהליך המקביל שהתנהל כנגדו בבית המשפט לנוער. לאחר אותה היוועצות שב העד לדוכן העדים וסירב להשיב על השאלות, ומלבד אישור כי הכיר את ע', ידע בן כמה הוא ומי הם חבריו, לא השיב על שאלות נוספות, כך שלבקשת סנגורו של הנאשם נדחתה החקירה הנגדית למועד מאוחר לאחר הדיון בבית המשפט לנוער (עמודים 4, 101-12).

במועד הנדחה התייצב [REDACTED] לחקירה, ולאחר התנגדות מטעם הסניגור להרחבת החקירה הראשית שכבר התקיימה והסתיימה, התרתי לתביעה להשלים את החקירה בשאלות ספציפיות, [REDACTED] אישר כי לעיתים הוא היה מגיע [REDACTED] עם

בית משפט השלום בנתניה

15 פברואר 2018

ת"פ 53916-06-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 הנאשם, והם היו יושבים יחד [REDACTED] ופוגשים בחברים שהיו משותפים
2 לשניהם. [REDACTED] אישר גם כי היו פעמים בהן הגיעו הוא והנאשם לאזור [REDACTED]
3 [REDACTED], בו [REDACTED] ע', שם היו יושבים בחוץ על הספסלים עם חברים שונים.
4 בחקירה הנגדית נשאל [REDACTED] על ההכרות בין הנאשם לבין ע' והשיב כי הם לא
5 נפגשו ולא הייתה ביניהם הכרות, וגם באותן פעמים בהן הוא ואחיו הגיעו [REDACTED]
6 [REDACTED] הוא לא ראה שם את ע'.

7
8 נוכח גירסת הנאשם – אליה עוד אדרש בהמשך – שאל הסניגור את העד על
9 האפשרות לפיה הוא העיד וקשר את אחיו לעבירות כדי שלא יסתבך בעצמו, הגם
10 שאחיו לא היה עימו בצורך אף פעם משום שהוא עובד, תוך שהניח בפניו את
11 התיאוריה: "כי אם אתה היית אומר שהוא היה איתך ולא עשית כלום והוא
12 יגיד שהוא היה איתך ולא עשית כלום אז תהיו שניים שלא עשיתם כלום
13 וביהמ"ש יאמין לכם", ועל כך השיב [REDACTED] במילה אחת "נכון" (עמוד 56).

14
15 כזכור, גם כנגד [REDACTED] הוגש כתב אישום שהתברר בבית המשפט לנוער בהיותו
16 קטין, וברור כי [REDACTED] לא היה כל אינטרס להפליל את עצמו או את אחיו, והוא
17 כמובן הרחיק את עצמו מכל ענייני הסמים, אולם לצד זאת הוא מסר באופן
18 ספונטני כי הוא ואחיו היו מגיעים [REDACTED], נהגו להפגש עם חברים במרכז
19 המסחרי שם, הוא הכיר את ע', כי הם היו מגיעים גם [REDACTED] בו למד ע', וכי
20 והוא היה בעל אופנוע, ועדות זו משתלבת עם עיקרי עדותם של ע' ושי' על טיב
21 ההכרות, על מקומות המפגש המקובלים ועל השימוש שנעשה באופנוע, ומוסיפה
22 נדבך נוסף של חיזוק לדברי העדים באימרותיהם במשטרה.

23
24 14. לטענת המאשימה מלבד העובדה שהוכח כי הנאשם מכר לע' את הסם, הרי
25 שהוכח כי היתה לו מודעות להיותו של ע' קטין באותה העת, באופן הממלא את
26 יסודות העבירה של סעיף 21(א)(1) לפקודת הסמים המסוכנים: "הנותן לקטין
27 סם מסוכן", ויש לבחון האם אמנם כך הדבר.
28

בית משפט השלום בנתניה

15 פברואר 2018

ת"פ 53916-06-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 בחקירתו במשטרה נשאל ע' האם [REDACTED] והנאשם ידעו שהוא וחבריו הם תלמידי
2 תיכון, והשיב כי הוא משער שכן משום שהם באו לבית הספר בו למד מספר
3 פעמים ויתכן שראו אותו שם, וכשנשאל האם הוא יודע זאת בוודאות ענה בחיוב:

4 " ש: אז אתה אומר לי בוודאות שהם ידעו שאתה תלמיד תיכון?

5 ת: כן.

6 ש: איך כן?

7 ת: אני לא נראה קטן, אני משער לעצמי שהם ידעו בן כמה אני.

8 ש: מזה משער? יצא לכם לדבר על זה?

9 ת: לא יצא לנו לדבר על זה" (ת/2 שורות 68-63, ראה גם בשורות 36-33

10 ו-84, 79-84, ההדגשות שלי – ג.צ.).

11
12 בכל הפעמים בהן נשאל ע' על ידיעתו של הנאשם לגבי גילו הוא עונה כי הוא
13 משער, ואינו יכול לומר זאת בוודאות וכי הם לא דיברו איתו על גילו, וכי
14 החבורות לא היו מאותה שכבת גיל.

15
16 גם [REDACTED] בעדותו נשאל על גילו של ע', והוא משיב כי הוא יודע שהוא תלמיד כיתה
17 י"ב, כי ההכרות ביניהם החלה כחצי שנה קודם לכן, והוא ידע מיהו, בן כמה הוא
18 ומיהם חבריו (עמוד 11).

19
20 לטענת המאשימה נסיבות אלו מספיקות ללמד על ידיעת הנאשם על קטינותו
21 של ע', או לפחות עצימת עיניים מצידו של הנאשם, ואין הוא יכול לטעון כי לא
22 יכול היה לחשוב שע' אינו קטין, ולמרות זאת הוא נמנע מלברר את גילו.

23
24 אלא שלטעמי אין די בכל אלו לצורך ביסוס ידיעתו של הנאשם בדבר קטינותו
25 של ע' ברמה המספקת, שכן לא ניתן לייחס לו את ידיעתו של [REDACTED] אין ראיות
26 של ממש שהנאשם פגש בו באיזור בית הספר, המפגשים הכלליים בין החבורה
27 של הנאשם ואחיו וחבורתו של ע' כללה נערים מגילאים שונים – ובהם צעירים
28 או בוגרים יותר כפי שהעיד ע', שתיאר את עצמו כמי שאינו נראה קטן, כפי

בית משפט השלום בנתניה

15 פברואר 2018

ת"פ 53916-06-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

שניתן היה להתרשם גם במהלך העדות, ויש לזכור כי גם הנאשם עצמו אינו בוגר
בהרבה מאחיו או מהעדים.
15. על מנת שניתן יהיה לייחס לנאשם עצימת עיניים המגיעה כדי מודעות, יש צורך
להוכיח כי היה לו באופן אישי חשד סובייקטיבי, ואין להסתפק בדרישה
האובייקטיבית - מה היה מצופה מהנאשם לחשוב.
אמנם טיבו של החשד הנדרש אינו צריך להיות חשד כבד, אך עם זאת הוא צריך
להיות **ממשי** וראשית חשד אינה מספקת.
בהקשר זה של מידת החשד הנדרשת לצורך "עצימת העיניים", נקבע בע"פ
8721/04 יחיעם אוחנה נ' מדינת ישראל (סעיף 9 לפסק הדין):

"החשד האמור נבחן על-פי אמת מידה סובייקטיבית, לאמור –
לא די בקביעה כי בלבו של כל אדם סביר, במקומו של הנאשם,
צפוי היה להתעורר חשד מעין זה, אלא, יש להוכיח כי החשד
קינן בלבו של הנאשם הספציפי (ע"פ 621/76 באשי נ' מדינת
ישראל, פ"ד לא(3) 60, 70; ש"ז פלר יסודות בדיני עונשין (כרך
א', תשמ"ד), 521). דבר זה נגזר מהיותה של הדוקטרינה חלק
ממערך כלי-העזר להוכחתה של מחשבה פלילית, להבדיל
מרשלנות (דברי הנשיא א' ברק ברע"פ 7560/01 התובע הצבאי
הראשי נ' שובין, פ"ד נ"ט(3) 931)".

(ראו גם ע"פ 115/00 טייב נ' מדינת ישראל פד"י נ"ד (3); תפ"ח (חי) 4067/07 מדינת ישראל
נ' רמי מוסא, בעמודים 84-89 וכל הפסיקה והמאמרים המאזכרים שם).

צירוף כל הנסיבות שציינתי מעלה בעיני ספק האם ניתן לייחס לנאשם את
הידיעה הנדרשת, או אפילו עצימת העיניים כאשר בעת אספקת הסם היה ע'
לבדו.

גירסת הנאשם

בית משפט השלום בנתניה

15 פברואר 2018

ת"פ 53916-06-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1
2 16. הנאשם הכחיש באופן גורף כי הוא קשור למכירת סמים, כי הוא מכיר את ע',
3 כי היה מגיע לבקר [REDACTED] עם אחיו, או כי נהג להגיע לבית הספר במקום:
4 "בחיים לא הייתי עם אחי [REDACTED]. כשאני הייתי נוסע [REDACTED]
5 היה לי מטרה. כמו לפגוש את ידידה שלי, לתקן את הטלפון
6 שלי אצל [REDACTED] מאיפה יש לי זמן להסתובב ליד בית הספר?
7 אני בן אדם עובד" (עמוד 57, ראה גם בעמודים 59 ו-62).

8
9 בחקירה הנגדית חזר הנאשם ביתר תוקף על הדברים ולשאלה האם נהג לשבת
10 עם אחיו [REDACTED] ועם חברים במרכז המסחרי [REDACTED] השיב בשלילה, ואף הגדיל
11 לעשות כששאל: "מה זה מרכז מסחרי?" (ראה גם ת/4 שורות 101-102 ו-109),
12 וכשעומת עם דברי אחיו (ויתר העדים) על הנוהג המשותף שלהם להסתובב
13 במקום – בחר לכנות את [REDACTED] "שקרן": "אני אומר שע' משקר [REDACTED] משקר
14 ואני לא ישבתי שם במרכז המסחרי ושאני הלכתי [REDACTED] הלכתי למטרות" (עמוד
15 61).

16
17 הנאשם נשאל ספציפית על הכרותו עם ע', והכחיש כי השניים מכירים, וכשנשאל
18 על חבריו האחרים של [REDACTED] השיב שאינו יודע עם מי בחר אחיו להסתובב, וכי
19 אין להם חברים משותפים. הנאשם ציין כי אין לו כל סכסוך עם ע' ואין לו כל
20 הסבר מדוע יעליל עליו ע' את הדברים, ובהמשך טען כי רק בשל כך שהחוקרת
21 שאלה עליו החל ע' למסור את המידע, וכך ענה גם בכל הקשור למידע שנמסר
22 לחוקרים ע"י ש'.

23 הנאשם אישר כי הוא רוכב על אופנוע/קטנוע בצבע שחור צהוב, וכי לאחיו
24 אופנוע שחור, והוסיף ותיאר כי למרות שאינו מסתובב [REDACTED] הוא דמות מוכרת
25 במקום, והעובדה שהעדים מקשרים אותו לאופנוע אינה מלמדת על היותו עוסק
26 בסמים.
27

בית משפט השלום בנתניה

15 פברואר 2018

ת"פ 53916-06-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 ניתן היה להתרשם כי הנאשם מרחיק עצמו מאד לא רק מהעיסוק בסמים, אלא
2 מכל דבר הקשור [REDACTED], בנערים המתגוררים שם, או בעדים הקושרים אותו
3 למכירת סמים, והיה קשה להאמין לו כשהיתמם ושאל מהו המרכז המסחרי,
4 בשעה שהיה ברור מדבריו שלו שהוא דמות מוכרת [REDACTED] ונוהג להסתובב שם על
5 אופנוע, בדיוק כפי שתיארו העדים.

6 לנאשם לא היה הסבר מדוע יפלילו אותו ע' ושי', כשהוא אינו מכיר אותם כלל,
7 בשעה שהם ייחדו את העדות למקרים ספציפיים, נקודתיים, בהם הפלילו גם את
8 עצמם, ובוודאי לא היה לו כל הסבר מדוע יעיד אחיו [REDACTED] עדות שקר על הגעה
9 [REDACTED] ועל חברים משותפים, כשהדברים אינם נוגעים ישירות למכירת הסמים.

10
11 אוסיף, כי גירסת הנאשם שלא נמצאה מהימנה, היא בבחינת חיזוק נוסף
12 לגירסתם של ע' ושי', ומוסיפה לגיבוש המסקנה בדבר קבלת הודעותיהם של
13 עדים אלו במשטרה.

14
15 17. ניתן היה לסיים כאן, אלא שהסניגור העלה טענה לאכיפה ברחיבה כלפי הנאשם
16 ולהגנה מן הצדק, המצדיקים לטעמו את ביטול כתב האישום, בשעה
17 שמהעדויות ומאימרות העדים ע' ושי' ניתן להסיק שחלקם בעבירה המיוחסת
18 לנאשם דומה או אפילו עולה על זה של הנאשם, כך שהחלטה שלא להעמידם
19 לדין היא בבחינת אפליה פסולה ואכיפה סלקטיבית בלתי מוצדקת.

20
21 אלא שלאחר ששבתתי ובחנתי את הדברים, לא מצאתי כי יש ממש בטענה זו,
22 ולטעמי יש פער ניכר בין המעשים המיוחסים לנאשם לבין אלו שבהם היו
23 מעורבים העדים.

24 תחילה יש להדגיש כי מדובר בשני קטינים באותה עת, מול נאשם בגיר.
25 אותם קטינים נהגו להשתמש ולעשן את הסמים ביחד, כחלק מאוירה חברתית
26 ששררה במקום באותה תקופה, כפי שציינו בעדויותיהם.

בית משפט השלום בנתניה

15 פברואר 2018

ת"פ 53916-06-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

העדים מצאו מקור לרכוש ממנו את הסמים – הנאשם ואחיו, וכל פעם היה אחד מהם "אחראי" לאספקה ולמימון, בלא שהייתה ביניהם חלוקת תפקידים מוגדרת, או מי מהם שהיה מוכר או מספק את הסמים לאחרים תמורת תשלום. כפי שכבר הובהר לעיל, לא מצאתי כי ניתנו לעדים הבטחות אשר גרמו להם לבדות מליבם עלילה שאין לה אחיזה במציאות, וההתרשמות היא שהם שיתפו פעולה מתוך החשש בו היו נתונים בעת שזו הייתה חקירתם הראשונה במשטרה, והפרטים שמסרו אשר הפלילו גם את עצמם, לימדו על מעורבות שולית יחסית במספר פעמים בודדות, ועל רכישת סמים לצורך שימוש עצמי בחברותא. לא כך בעניינו של הנאשם אשר היה מוכר את הסמים בהתאם לסיכום מראש, תוך קביעת נקודת מפגש וקבלת תשלום, ולא כחלק מאותה חבורה. מקובלת עלי גם ההשקפה שעליה העידה החוקרת [REDACTED], לפיה שיתוף הפעולה, הגיל, החרטה והנסיבות הכלליות של מעורבות ראשונה בעבירות, מצדיקות במקרים כאלו התייחסות טיפולית, כפי שבחרה המשטרה לעשות. לא מצאתי גם כי התמלאו התנאים שנקבעו בע"פ 4855/02 הלכת בורוביץ, וכי קיים בסיס להשוואת מעשי העדים למעשי הנאשם ולטיב העבירות שבוצעו, ולפיכך אני דוחה טענה זו.

סוף דבר

18. לאור כל האמור לעיל, אני מקבלת את אימרותיהם של ע' ושי' במשטרה, מכוח סעיף 10 א' לפקודת הראיות, אשר נמצא להן החיזוק הנדרש מתוך העדויות עצמן ובהשוואה לפרטים שנמצאו בעדותו של [REDACTED], כמו גם הכחשתו הגורפת של הנאשם שנמצאה בלתי אמינה, ולאור כל אלו אני קובעת כי הנאשם היה מעורב במכירת הסם לעדים ויש להרשיעו בעבירה זו.

עם זאת, לא הוכח ברמה הנדרשת כי הנאשם היה מודע לעובדת קטינותו של ע', או כי היה בליבו אותו חשד ממשי העולה כדי עצימת עיניים באשר לגילו, ועל

בית משפט השלום בנתניה

15 פברואר 2018

ת"פ 53916-06-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 כן מחמת ספק זה לא יורשע בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, אלא בעבירה
2 שהוכחה – סחר בסם מסוכן לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים.
3
4

5 ניתנה היום, ל' שבט תשע"ח, 15 פברואר 2018, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם
6 והנאשם.
7
8
9

10 ניתנה והודעה היום א' אדר תשע"ח, 15/02/2018, במעמד הנוכחים.
11

גלית ציגלר, שופטת

ב"כ הצדדים:

12 קיבלו עותק מהכרעת הדין. מבקשים לשלוח את הנאשם לקבלת תסקיר.
13
14
15
16
17
18

החלטה

19 לנכח עמדת המאשימה, יישלח הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו.
20
21 התסקיר יתייחס לכל הפרמטרים הנדרשים, לרבות המלצה עונשית.
22
23

24 [REDACTED]
25 [REDACTED] לפני מועד הדיון, על מנת שהצדדים יוכלו להיערך והוא יועבר
26 לעיונם.
27

בית משפט השלום בנתניה

15 פברואר 2018

ת"פ 53916-06-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 נקבע לטיעונים לעונש ליום 8/7/18 שעה 12:30 בבית המשפט המחוזי בחיפה (אלא אם יודיעו
2 הצדדים אחרת).

3
4 המזכירות תמציא עותק ההחלטה לשירות המבחן, באופן מיידי.

5
6
7 ניתנה והודעה היום ל' שבט תשע"ח, 15/02/2018 במעמד הנוכחים.

8

גלית ציגלר, שופטת

9
10 הוקלד על ידי גלית בייניש

